

КЪМ ПО-ГОЛЯМ РАЗВЕТ НА НАРОДНОТО ОБРАЗОВАНИЕ!

☆ Пленум на Окръжния комитет на БКП и сесия на Окръжния народен съвет ☆

Вече съобщихме за състоянието на пленума на Окръжния комитет на БКП и сесия на Окръжния народен съвет по въпросите на народното образование. С какво се занимава те?

Основният въпрос, който се поставя за разрешаване със закона за по-ясна връзка на училището с живота — каза докладчикът д-р. **Йордан Илиев** — е преодоляването на откъснатостта на училището от живота, свързването на обучението с производството, въвеждането на учащите се с научно-технически знания и трудопроизводствени умения и навики, необходими за строителите на социализма и комунизма.

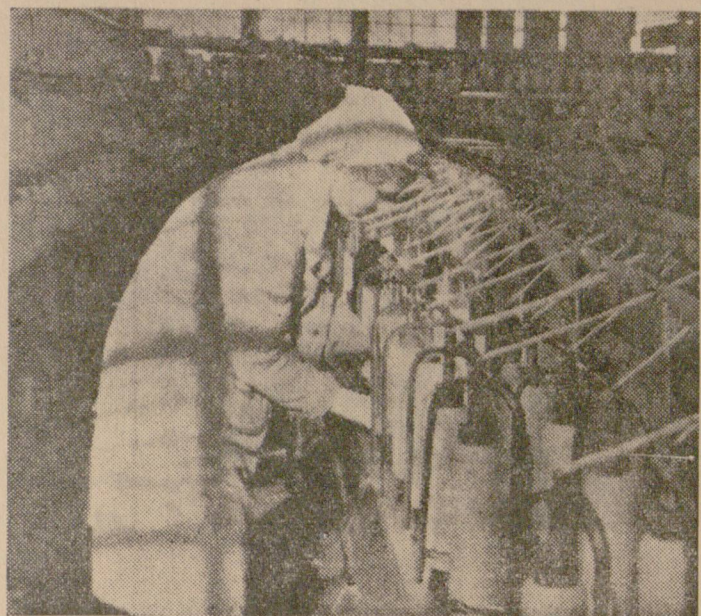
Подобряването на предучилищното възпитание, макар да не се упоменава в Закона, се налага от изискванията и принципите, върху които трябва да се изгради нашето училище в бъдеще и за обхващане на родителите, заети в промишленото и селскостопанското производство. Петдесет на сто от децата в окръга от три до седем годишна възраст са обхванати в различни целодневни, полудневни и временни детски градини.

Похвален е починът на някои предприятия и кооперативни стопанства да си строят със собствени средства сгради за детските градини като предприятията и транспортата в Г. Оряховица, ТКЗС в с. Полски Сеновец, Камен и др.

На някои места в предучилищното възпитание има недостатъци. За да върви в крак с бързото развитие на образоването учителите от детските градини трябва непрекъснато да повишават квалификацията си, да увеличават изискванията към своята работа и да водят борба против шаблона и формализма.

В доклада се изтъкна възходящата линия, по която расте процентът на навременно завършилите ученици от постъпващите всяка година в първи клас. Този процент за нашия окръг е 86 на сто и е 16 на сто по-висок от средния за страната. Сбаве част от учениците не завършват основното си образование. Към тази част именно трябва да се насочи вниманието на учителските колективи, за да се стигне до възможния минимум и за да се осигури попълно преминаване към осемгодишния курс на обучение, както предвижда Законът.

Причините за незавършване на основното образование от една част от учениците се крият в слабостите, допускани от преподаватели,

Ученичка от политехническото училище в Г. Оряховица на производствена практика във фабрика „Рекорд“

които не умеят да работят със слабите и изоставащите ученици и у директори на училища, както и у работници на отдел „Промисла и култура“, които упражняват недостатъчен контрол и не предявяват особена изискателност към учителите.

Преминаването към осемкласно основно образование ще започне през учебната 1960/61 година и ще завърши през 1962/63 учебна година. По проекто-таблицата за нашия окръг се предвижда през първата година към осемгодишния курс да се премине в 71 училища и прогимназии, през втората учебна година в 3 и през учебната 1962/63 година в още 4 училища. Ще се проучи въпросът в някои населени места, където материалните условия позволяват това, като в Търново, Елена, Свищов и Сухиндол, да се премине към непълни средни училища от пети до дванадесети клас.

Въвеждането на осемкласното задължително образование е съпроводено с успешното разрешение на въпроса за материалната база — учебни стаи, по два кабинета и работилници с три отделения, обществени и занимални. Там, където условията не позволяват, не трябва да се избягва с въвеждането на осми клас.

За осъществяването на нужното строителство трябва да се издирят местни възможности, като доброволен труд на населението, средства от самооблагането, ученически и учителски бригади и др. Със средствата на самооблагането и труд от населението в с. Драгомирово е построен вторият етаж на прогимназия-

та, с което в това село се разрешава и въпросът за преминаване към 8-класен курс на обучение. По инициатива на Народния съвет в с. Ресен ще се направи пристройка за задоволяване нуждите на осемкласното основно училище. Такава инициатива са поели в Г. Оряховица, Странджа, Сашево, Ореш и др.

За осъществяване на трудовото обучение на учениците, освен работилниците, много допринасят и производствените участъци, както в с. Павел. Обаче има училища в Търново, Г. Оряховица, Козловец, Д. Липница и др., където нямат такива участъци. Те трябва да се снабдят.

Докладчикът изтъкна, че средното общообразователно училище, според изискванията на Закона, ще трябва да се превърне в трудово политехническо училище с производствено обучение, където учениците изучават една професия на базата на науката и техниката.

В нашия окръг почти половината от средношколните изучават селскостопански специалности, а останалата половина — промишлени. Допуснати са известни несъобразности. Например, учениците от търновските училища не са включени в изучаването на селскостопански специалности, а училищата в Свищов от тези специалности са застъпили само лозаро-винарство. Такава важни отрасли като птицевъдство и свиневъдство са застъпени само в с. Камен, полевъдството — в училищата на с. П. Тръмбеш, Алексин и Павлики. Съвсем незначителна част от учениците са ориентирани към сградостроителството, при

все че нуждата от кадри в този отрасъл е голяма и постоянно расте.

Не навсякъде е решен проблемът за работното облекло на средношколците по време на занятията в предприятията. Например, МТС в Свищов, Алексиево, авторемонтната база и ДИП „Васил Левски“ в Търново и досега не са осигурили облекло. А според Закона тези и други предприятия трябва да осигуряват превозването и закуски на учениците.

Не е решен проблемът за свързване на преподаването с производственото обучение. Малко са учителите, които ползват материалите от производственото обучение в учебния процес. Малко са и специалистите в предприятията, които пренасят съответния предмет в производството съчетават практически обяснения с теоретическия материал.

Независимо от срещнатите трудности, производственото обучение дава насърчителни резултати. Ученици от втора гимназия в Търново, които практикуват в ДИП „В. Коларов“, са напреднали в свилооченето, а в ДИП „Рекорд“ Г. Оряховица — в ткаческото работническо почитав. Средношколните променят и своето отношение към трудещите се и поведението им става по-изискано и осмислено.

С оглед на бъдещето развитие на икономиката в нашия окръг в доклада се поставиха въпроси свързани с това. Увеличават се възможностите да бъдат открити различни техникуми и професионални училища, съобразно нуждите.

Отчето се, че вечерните училища в окръга не са станали притегателен център за много от работниците и служителите без завършено основно или средно образование. Не бива да се търпи повече в културни центрове, като Търново, Г. Оряховица, Свищов, да има доста малограмотни. Необходими са грижи и за донаторите (без завършено основно или средно образование).

В доклада се говори и за мероприятия за квалификация на учителските кадри.

Накрая докладчикът подчерта ролята на обществените организации в революционното преустройство на нашата образователна система.

В изказванията по доклада се направиха ценни бележки и препоръки.

Другарят **Кирил Сидеров**, секретар на Градския комитет на БКП — Търново прие като справедлива критиката към ръководствата на търновските политехнически

училища, загдето не насочват достатъчно учениците към стрителния профил. Постави въпроса за столото ктм гимназиите и тяхното разширение.

Председателят на ТКЗС в с. Обединение **Стефан Петров** изтъкна, че Общинският партнен комитет и управителният съвет на ТКЗС, оценявайки по достойнство въпроса за народното образование, са решили да бъдат отпуснати 300 хиляди лева (близо 30 на сто от културния фонд) за нуждите на основните училища, детските градини и детските ясли, както и 140 декара обработваема земя. Предложи да се открие в селото зимно практическико селскостопанско училище.

Секретарят на Градския комитет на БКП в Павлики **Атанас Петков** обоснова необходимостта от прерастване на автокарусерията училище в града в среден техникум с оглед нуждата от квалифицирани работници за промишлеността.

Вземайки думата, проф. д-р **Минко Русинев**, ректор на Висшия финансово-стопански институт в Свищов, изрази радостта си от факта, че в Института идват вече значително по-подготвени студенти, хора, които с желание се включват в трудовите акции, не странят от труда. Но същевременно имайки предвид редица факти от подобряване работата по комунистическия възпитание и от организирането на контрол в извънучилищното време. Предложи да се проучи Варненският опит за строеж на интернати към средните училища, да се помисли за подготовката на учители за следващите пет години.

„Недостатъчно е направено за подготовката и израстването на учителите“ — посочи в изказването си директорът на политехническото училище в Г. Оряховица **Ганчо Зяков**.

Народният съветник **Милко Бонджиев** от гр. Търново посочи някои несъобразности и несъгласуваност при различните учебници. Според него има възможност и трябва да се уреди въпросът към училищата да има щатни лекари, с оглед да се положат по-големи грижи за здравето на подрастващото поколение.

В изказването си д-р **Георги Тодоров**, председател на профдружеството на работниците по просветата и културата, отбеляза, че болшинството от кабинетите не отговарят на нормативите. Много работилници не са добре обзаведени, в лоши помещения са. „Основното — каза той — е бавният темп,

с който се движим. Все още няма тревога!“ Като положителен пример той посочи ТКЗС в с. Б. черква, авансирало училището с хиляда трудодни за обзавеждане. Д-р. Тодоров посочи, че никакъв отзвук не е имал в нашия окръг призивът на Соловия завод „Карл Маркс“ — за обзавеждане едно училище от дадено предприятие.

Другарят **Койчо Радев**, началник ж. п. управление — гара Г. Оряховица, заяви, че са взели решение да построят в Г. Оряховица, а след време да се продължи и до Търново, детска железница. Пролита и друго обаче, че възможностите на управлението са големи и че не са използвани напълно за подпомагане ученическото летищно дело в окръга.

Началникът на отдел „Промисла и култура“ **Стойко Сидеров** заостри вниманието на факта, че всяка година 500—600 души остават с незавършено основно образование.

Никола Йорданов, директор на Държавни захарни заводи в Г. Оряховица подчерта: „Много добре върви производствената практика в ремонтните работилници в бонбонената фабрика. Особено добра връзка между работници и практикуващи ученици е създадена в бонбонената фабрика“. Проведени са били с добър успех контролни изпити. Ръководството на завода обаче далеч не е дало това, което може да осигури за практиката на учениците.

Секретарят на Окръжния комитет на БКП **Дончо Цонев** спря вниманието върху осигуряването на условията за въвеждане на осемкласното задължително образование и за провеждането на производствената практика. „Въвеждането на осемкласното образование — посочи той — е важна партийна и държавна задача и затова е необходимо да се мобилизират силите на цялата общинственост, да се създаде движение по примера на Драгомирово и Бяла черква, като се ползва и трудът на средношколците“. В тази връзка той посочи, че трябва да се вземат мерки за преквалификация на учителите, като направи критика на директорите на училищата, инспекторите и отдела „Промисла и култура“ за това, че не контролират достатъчно работата на учителите и не вземат мерки за отстраняване на допускните слабости. Той наблегна на формите, по които трябва да се провежда заная пред производственото обучение и постави задачите, които стоят пред партийни-

те организации в училищата, пред партийните комитети и народните съвети, с оглед да се осъществят партийните решения в живота — да се изградят и възпитат високо съзнателни и добре подготвени строители на социализма.

Столика Савова от Странджа говори за особено важна роля на класния ръководител в комунистическото възпитание, за това учителите — комунисти да дават личен пример в производствената практика.

В края на изказванията д-р. **Петър Цанайтов**, председател на Централния комитет на Профсъюза на работниците по просветата и културата, изрази радостта си, че така сериозно и задълбочено се обсъждат въпросите на образованието в най-високото място на територията на окръга — пленума на Окръжния комитет и сесията на Окръжния народен съвет. Той препоръча, изхождайки от големата сериозност на въпроса, добре да се помисли по въвеждането на осмия клас и да се подходи съобразно възможностите. Препоръча още да се залага опит по ученическите столове (даване закуски и обед на учениците), за интернатите и, без бързане, съобразно възможностите, да се дава път на тези комунистически кънове. За сегна още въпроса за урочната работа — за дейността на учителите, директора, инспектора, наблегна за охраната на труда при практиката на учениците и за съвместната работа между отдела „Промисла и култура“ и профдружеството.

Обобщавайки изказванията, д-р. **Димитър Стойков**, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, наблегна, че успехите и напредъкът в образователното дело в окръга са бесспорни, но че има още и редица недостатъци. „Каквито и решения да бъдат взети — заключи той — не се ли вземем с практическа работа, няма да има напредък“.

РУСИТЕ УРЕЖДАТ В ТЪРНОВО ОБЩЕСТВЕНА ЧИТАЛНЯ

След Освобождението руските власти са се стремели да организират и културен живот за местна българска гравово население. Новоосвободеният народ е имал нужда от култура и политическа просвета, за да знае „каква става по света“. За тази цел те доставяли вестници и списания, предимно от Русия.

В брой 51 от 16. XI. 1877 г. на в. „Летичий военный листок“, излизал през време на Освободителната война в гр. Свищов, е поместена следната донеска от гр. Търново:

„В гр. Търново, благодарение съдействието на местния полицмейстер г. полк. Домети, г-н Рождественски устрой за четене на вестници и списания. Откриването на тази зала стана на 12 ноември.“

На първо време за четене са доставяни предимно руски вестници и списания по общи немски и френски вестник и някои други.

Ръководенето на касата, вестниците и списанията, — се казва в донеската, — било възложено на 14-годишния младеж, българин от Търново, Христо Каракилов; за приемане на тази обязаност този млад българин бил препоръчан от „Градския съвет на гр. Ловеч. Бащата на Каракилов принадлежал към интелигентните български фамилии и е бил чубит от турците във време на последните изтезания над ловчанските българи“.

Затова и днес жителите на гр. Търново, когато честват 82-годишнината от освобождението на града и на България, заедно с целия български народ, отдават заслужена благодарност и признателност към братята освободители, те развиват и укрепват още повече дружбата между двата братски народа.

ИТО НИТОВ
библиотека „История“ при
Софийския държавен
университет

3 март — 82 години от Освобождението на България от турско робство

Освобождението на Търново

Град Търново е най-важният ключ към планинските проходи през централния Балкан и сам по себе си, по своето местоположение, е представлявал такава нескършима крепост, в която би се развила цяла армия. Затова и първият удар на генерал Гурко, веднага след пристигането му в България и поемане командването на предния отряд (24. VI. 1877 г.), е насочен към Търново и първата победа на неговите храбри войници е спечелена тук. За тази победа ето какво пише сам генерал Гурко в своето донесение от 28 юни 1877 г. до Главнокомандующия руската армия на Балканския полуостров:

„До 24 юни, сведенията за неприятеля, получаващи от кавалерийските бригади на предния отряд, ни накараха да предполагахме, че градът е зает от неприятелите, че на запад от Търново, в околностите на Севлиево, турците нямат особено значителни сили. Освен това, имаме сведения, че около Търново турците издигат укрепления. Но всичките тези сведения нямаша определен характер, тъй като групи башибозуци не пропуснаха нашите разезди до града.“

Вследствие на това и имам предвид важното strate-

гическо значение на Търново, като ключ към планинските проходи на Балкана, аз се реших да произведа на 25 и 26 юни засилени разузнавания (рекогносцировки) на града: на 25 юни с драгунската бригада от западната страна, а на 26 юни с казашката бригада от източната страна, за което вече имах съгласието да донеса на Ваше императорско Височество.

За изпълнението на това разузнаване аз направих следните разпоредения: цялата драгунска бригада (гвардейски полускадрон, 8-и драгунски Астрахански, 9-и драгунски Казански полкове и 16-а конна батарея) аз отпратих през с. Михалци, Хлар (сега с. Русалия), Каябунар (сега не съществува) и Беляковец към Търново. На казашката бригада бе заповядано да изпрати силен отряд на запад от Търново, за да поддържа отляво, в случай на нужда, драгунската бригада и най-после на сборната бригада заповядах да изпрати 9-и драгунски Киевски полк с две оръдия в с. Михалци, за да служи за най-близък резерв на бригадата. Всичките останали войски на предния отряд трябваше на 25 юни да останат на своите места. На 25 юни в 6 ч. сутринта аз пристигнах в Мрадело (сега Бяла черква) с цел да се намирам при бригадата и лично да се уверя в това, което става в Търново. Около 12 ч. по дладне, от върха на голямото и скалист възвишение лежащо на изток от с. Каябунар,

бе забелязано на противоположна издигнат край на равнината, лежаща в подножието на споменатото възвишение, струпана голяма маса турска кавалерия. Тъй като спускането от могилата беше крайно трудно, то движението на целия отряд по равнина, докато не бе известно какви сили са събрали у неприятеля, беше не безопасно. За да се принуди неприятеля да разгърне и разкрие своите сили, бе пусят в равнината отначало само един взвод, движещ се в авангард на бригадата от гвардейския полускадрон под началството на щабс капитан Савин, от гвардейската конна артилерия, а останалите части от колоната останаха на пътя. За оказване помощ на гвардейския взвод, на върха на възвишението бяха изкачени две оръдия от 16-а конна батарея, под прикритието на спешения 2-и ескадрон от 9-и Казански драгунски полк. Щом като турците забелязаха нашата въздух, те веднага се раздвижиха и, на брой повече от 300 коне, се отправиха против взвода, който изпращайки напред конници, в силен ход смело тръгна срещу неприятеля. Но забелязвайки скоро численото превъзходство на неприятеля, който се опитваше да го обхване от двете страни, щабс-капитан Савин се спря, отстъпи малко назад, спешно своя взвод и завърза престрелка с неприятеля, който също така се спешно и откри огън. Във време на тази престрелка бяха убити

три наши коня. За оказване съдействие на гвардейския взвод, намиращ се в твърде трудно положение, бяха изпратени в равнината последователно: останалият взвод от гвардейския полускадрон и два ескадрона драгуни. Турците, забелязвайки движението на нашите ескадрони, спешили са на мястото на боя, повърнаха се назад и започнаха да отстъпват по посока на Търново. Конноартилерийският взвод откри по тях стрелба и ги застави да се обърнат в бягство. Всичките части, намиращи се в равнината, започнаха да ги преследват. В това време към Драгунската бригада пристигнаха три сотни от 26-и Донски казашки полк с 2 оръдия. Тъй като сега вече се убедих, че у неприятеля, освен бягащата кавалерия, тук нямаше нищо друго, то всичките останали Драгунски ескадрони, 16-а конна батарея и две сотни от 26-и Донски казашки полк бяха спуснати долу и се отправиха по посока на Търново, а на височината бе оставена една сотня казаци и две оръдия, та в случай на нужда да окаже съдействие при обратното движение на бригадата.

В 4 часа колоната започна да се приближава към Търново.

По всичко беше ясно, че неприятелят отстъпва и затова бе заповядано на цялата войска да напредва, а на току-що пристигналата сотня казаци да влезе в тръст в града. Тъй като градът лежи на десния бряг на неприятелската позиция, то движението на казаци след преминаването на р. Янтра, ги насочи към фланга на турците. Това движение застави турците незабавно да очистят пози-

цията и да се обърнат в съсем бързо отстъпление. За преследване на неприятеля бяха изпратени гвардейският полускадрон, два ескадрона драгуни, две сотни казаци и две конни оръдия, под началството на командира на Казанския драгунски полк полковник Корев. Минавайки на десния бряг на Янтра, оръдията откриха огън по отстъпващите неприятелски колонии, които в скоро време се превърнаха в паническо бягство, хвърляйки по пътя оръжие, патрони и амуниции. Отстъплението на турците беше така бързо, че цивилния губернатор на Търново Санд паша, не успя да се качи на кон, побягнал пеша от града по направление към Елена.

Градът бе зает от една сотня казаци, които проведе по улиците княз Церетелев, който познавал от по-рано разположението на града. Тази сотня зае и мюсюлманския квартал, още не напълно очищен от турците. В тази част на града пръв влезе княз Церетелев, по казайки пътя на казашката сотня.

В наши ръце остана целият турски лагер, в който ний заловихме много бойни и продоволствени запаси, много оръжия и едно знаме.

Турците участвували в боя с 5 батальона пехота принадлежали, съдейки по мушкетите, към низаме. 400 души арнауטים кавалерия и 6 планински оръдия. Впоследствие, от разпита на пленници, се оказа, че към края на сражението, откъм Лясковец, лежащ на 5 версти от града, идвали още три батальона пехота, изпратени от Шумен (сега Коларовград) за подкрепление на Търновския отряд, но тези батальони, като узнали за отстъплението на турците от Търново

1 (Публ. във в. „Летичий военный листок“, орган действующей армии) гр. Свищов, № 2, от 12. юни 1877 г. стр. 3 и 4.

РЕЗЕРВИ ЗА СНИЖАВАНЕ СЕБЕСТОЙНОСТТА НА СВИНСКОТО МЕСО

През 1960 година пред кооперативните стопанства е поставена задачата да произведат 2,5—3 пъти повече месо в живо тегло в сравнение с 1958 г. Свиноуговането се явява добър източник за бързо увеличаване на месото, мазнините и другите продукти за потребление, промишлена преработка и износ. За усъвършенстване на свиноуговането има благоприятни условия в нашия окръг. Основният икономически показател, който характеризира най-пълно стопанската дейност на свиноуговането, е себестойността на 1 килограм свинско месо. Едно от най-важните условия за постигане успех в свиноуговането, е правилното протичане на угонителния процес.

В това отношение забележителни резултати са постигнати в ТКЗС в село Драгомирово през 1959 г. Свиноугонният комплекс е построен на подходящо място, хигиеничен и евтин е понеже за строежа му са използвани подръчни материали. Вместо тухлен зид са поставени сламени бали. Тук работят само жени. Въвеждат се пълна механизация при храненето и поенето на свинете, като се използват познати вече самохранлици а през боксовете е прекарана свободно течаща вода и така за свинете са осигурени през всяко време храна и бистра вода. Благодарение на въведената механизация на един гледач са зачислени не 100—150, а вече 250 свине, с което разходът на труд е намален 2—3 пъти, а оттам и себестойността на свинското месо.

Заложените прасета за уговане от 2 до 4 месечна

възраст минават подготвения период. Дава им се влажна храна, голямо количество зелена люцерна и през зимния период люцерно витаминно сено. По този начин, освен икономичните, които се правят от концентриран фураж, се спомога за укрепване на организма на животните. Те стават и по-устойчиви на заболявания. От 4-месечна възраст до предаването им се поставят на сухо хранене чрез самохранлиците.

За поевтиняване на свинското месо кооператорите от с. Драгомирово са осигурили зелен конвейер — зелена люцерна, тикви, кръм, цвекло и други.

Благодарение правилното хранене и гледане на свинете, въведената механизация и особено използването на голям процент зелени и сочни фуражи, 1 килограм свинско месо е получено от 5 кръмни единици и струва 4,87 лева. Прасетата са предавани при средно тегло 102 килограма.

Чрез зелените и сочните фуражи способствуват много за намаляване себестойността при свиноуговането. Това може да се види и от примерите в ДЗС „Сталин“ и ДЗС „Дунав“ — Свищов. В свиноугонните ферми на ДЗС „Сталин“, където зелените и сочните фуражи представляват 30 процента от фуража, 1 килограм свинско месо е получено от 5,4 кръмни единици и струва 6,90 лева. А ДЗС „Дунав“, където зелените и сочните фуражи са слабо застъпени (едва 7—8 процента), един килограм месо е получено от 6,1 кръмни единици и струва 7,98 лева.

Поради слаба организация в производството и неосигурено правилно хране-

не и гледане на животните себестойността в редица ТКЗС е все още висока, а печалбата от свиноуговането е ниска. Такъв е случаят в свинофермата в с. Ореш. Тук няма никаква механизация на трудовите процеси, като самохранлици, поилки и други. Свинете се хранят изключително с концентриран фураж. Не се използват зелените и сочните фуражи. Тези и още някои слабости са причина един килограм свинско месо да струва 6,78 лв.

От голямо значение за повишаване производителността на труда е съблюдаването на материалната заинтересованост на кооператорите чрез прилагането на правилна система на заплащане. Практиката досега показва, че когато се заплаща съобразно с получените прираст, се получават най-добри резултати.

Разгарянето на социалистическото съревнование е друго средство за усъвършенстване на производството. В съревнованието между фермите и ТКЗС могат да използват с успех такива показатели, като обем на получения прираст, равнището на себестойността на 1 кг живо тегло и други. От голямо значение е организаторската работа и производствено-стопанската пропаганда.

Практически борбата за намаляване себестойността на продукцията е немислима, ако свиногодечите и ръководните кадри в стопанството не познават елементите на себестойността и пътищата за нейното намаляване.

Петър РУСЕВ
инструктор при Окръжния народен съвет

Рамо до рамо с мъжете

Жените от държавния комбинат „Панайот Цвикиев“ — Г. Оряховица с нови трудови успехи посрещат 50 годишнината от Международния ден на жената.

В амбалажната работилница с удивителна енергия се трудят Славка Колева, която изпълнява средно плана си 160 на сто, Тодка Савова — 150 на сто, Радка Ганева и други.

Жените от дълго време работят по почина на Маймай, а от средата на януари последваха примера на сличенци. Стремят се винаги да дават ниска себестойност и високо качество.

Много от работничките, като Златка Лазарова, задничка в Техникума по хранителна промишленост в Плевен, Юлия Дърлева, Парашкева Карагьозова помагат на техническия пер-

сонал при ремонта на машините, с които те работят през кампанията.

Други 120 жени приготвят сърми от свинско и говеждо месо предимно за износ.

Голяма част от служителките в администрацията им помагат, усвояват бързо отделните процеси.

Изпълнявайки повелите на Партията, в борбата за изпълнението на плана израснаха редица ударнички — Радка Г. Ковачева, Тодорка Хаджитодорова, Тодорка Петрова Цанева — отличници на Министерството на хранителната промишленост и много други.

Рамо до рамо с мъжете, жените в производството дават своя принос за подобряването на материалното положение на нашия народ.

М. Арменчев, дописник

Трудностите не го уплашиха

В кооперативната кравеферма на с. Горски Сеновец към Каменското ТКЗС Димитър Петков работи в оборите още открито нищо не беше предпоставило. Тогава животновъдите в едно помещение с добитъка и затова често се сменяха. Само той издържа, не си отиде. А годините текат една след друга. Подобрят се условията, расте опитът на Димитър. Той опознава „характерите и вкусовете“ на всяка крава.

Скромно, учтив към всички и изпълнителен е бригадирът на шлоперското отделение при ГПК „Автомобед“ в Лясковец Андрей А. Панчев. Попитан ли за него ще ви го опишат с две думи: „Много упорит“. Да, много упоритост се иска да изпълняваш нормата си над 170 на сто и три години заодно да следваш Техникума в гр. Русе. След 2 години Андрей, обикновеният работник, ще стане среден техник.

Снимка: П. Тарасенко

Ат. Василев, дописник

ДОБРИ ГРИЖИ ЗА ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ

Кооператорите от с. Раданово подлагат големи грижи за овощните градини, които им носят добри доходи. Сто и петдесет декара са вече на плод трета година, а други 100 декара започват да плодоносят сега. Кооператорите през февруари просветиха короните на дърветата и извършиха зимно пръскане.

От младата овощна градина 100 дк са изорани още през декември, а останалите 150 декара — сега през февруари. Кооператорите от лозаро-овощарската бригада са обещали да получат по-високи добиви от миналата година и се борят да превърнат в дело обещанието си.

Ст. Стефанов

Във фермите звучат комсомолски песни

Широка масово-разяснителна и агитационна дейност разгръна комсомолското дружество в с. Поликраище за изпълнение решенията на Шестия пленум на Централния комитет на ДКМС. Състоя се комсомолско събрание за запознаване с решенията на пленума, които са свързани със задачите на кооперативното стопанство. По варовите площици се появиха хубаво написани лозунги, като: „Носител на култура в селското стопанство ще стане младият животновъд“, „Пътят към животновъдните ферми е път към университет!“.

За няколко дни в канцеларията на стопанството постъпиха 24 заявления. Всички очакваха да бъдат назначени на работа и със скрита радост мечтаеха за онези дни, когато те ще се нарекат животновъди.

В животновъдството постъпиха първите пет комсомолки. Едната от тях — Йонка Кушева — е член на дружественния комитет на ДКМС. Още на събранията първа вдигна ръка и заяви, че желае да стане животновъдка и прикани да я последват. Във всички мероприятия на дружеството Йонка винаги е първа. Бивш заводчик на младежкото звено, капитан на баскет-

болния дамски отбор на дружеството, солистка във вокалната група. Такава е Йонка.

— Сега започвам работа в животновъдството — казва тя, — но това не значи, че се отделим от любимата организация, от баскетболната игра. Напротив! Ще продължавам да работя с още по-големи усилия и желание.

Румянка Маринова Попова, току-що завършила средно педагогическо образование, е скромна, будна и работлива девойка.

— Всичко, на което съм способна, — казва развълнувана тя, — ще дам. Не ще посрамим името на нашата организация. Няма да пожалея нито сили, нито енергия, нито време!

Така уверено говорят и останалите три млади животновъдки Николка Александрова, Христина Хаджиенева и Цветанка Каравасилева.

В птицефермата звучат комсомолски песни.

Сега на младите животновъдки временно е предоставено да се грижат за кошки — носачки.

Във фермите на стопанството в село Поликраище влиза нова, млада и силна струя от животновъди.

Тодор Иванчев

ВЕСТИ ОТ ПТИЦЕФЕРМИТЕ

Продадоха първите петлети

Кооператорите от с. Овча могила продадоха първата партия от 300 ранни петлети на Окръжното търговско предприятие — Горна Оряховица.

Всички петлети са добре охранени.

Не след много дни ще бъдат продадени нови партии.

П. Панчев, дописник

Комсомолки приеха малките пилети

Преди няколко дни от районната люпилия в с. Иванча бе изпратена за с. Кудина първата пратка малки пилети. За пилетата се грижат комсомолките Славка Александрова, Донка Йорданова и Станка Димитрова. След завършването на кур-

совете за птичарите те се заеха с подготовката на птичарниците за малки пилети.

Не щади труда си и новата зоотехничка в стопанството — комсомолката Мария Стоянова Иванова.

Г. Кузбиев

Не бива така!

В местността „Мечата дупка“ в землището на с. Хотница се намират десетки масивни дървета годни за строителен материал. В предвид на това, че тази местност се подготвя за риголване на блещите терасовидни лозя налага се дърветата да бъдат изкоренени. Но ето, че отговорникът по строителството към стопанството в с. Хотница Димитър Николов разрешил въпреки с тези дървета много леко да бъдат изкоренени цели и извозвани за нуждите на стопанството.

М. Михайлов

Гарите и съкращаването на оборота на вагоните

Думите „Мъртъв сезон за натоварване в гарите“, вече изгубиха значението си за сезон сега, през зимния сезон се товарят и превозват повече вагони, отколкото по-рано през усилените есенни превози.

За да се удовлетвори нарастващите нужди от превоз трябва най-рационално да се използва вагонния парк. Това може да стане, ако всички работници от транспорта положат максимални усилия за ускоряване оборота на вагона, т. е. да се съкращава времето от подаване на вагона за натоварване до момента на следващото подаване. Колкото по-малко е времето на оборота на вагона, толкова по-голямо количество товар може да бъде превозен с наличните вагони.

През времето, когато вагонът се намира в движение, от момента на натоварването му до мястото на новото натоварване, участват локомотивни и превозни бригади, гаровите бригади от посредните гарове, вагонови диспечери и други, които осигуряват търговската скорост на влаковете. В техническите гари престоят зависи от маневрените работници, които композирват и разком-

позирват вагоните, както и от ревизор-вагони и шлопер-ри, ръководители по движението и други.

От голямо значение е организацията на работата в товаро-разтоварните служби.

От отчетените 61,28 часа оборот на вагона за 1959 г. в жп управление престоят по местната работа е бил 29,29 часа, в техническите гари — 19,81 часа и времето в движение на вагона с влаковете — 12,25 часа.

От този отчет се вижда, че близо една трета от цялото време на оборота на вагона преминава в разпределителните и техническите гари, което се изразява в качествения показател транзитен престой на вагона.

Съкращаването на престоя в техническите гари зависи от обвързването на товарите на пристигащите влакове със заминаващите, от броя на преработените вагони и назначението на влаковете по направление; от времето за извършване на различни операции с вагоните в гарите; от степента на прилагане на новите (почини) методи в маневрената работа; от композирване на тежкотоварни и маршрут-ни влакове.

За да се извърши горното, необходимо е да разгледаме накратко разчленените елементи на времето и какви процеси се извършват с вагоните в една техническа гара. А те са: време от пристигане на влака до започване разкомпозирането му. Тук се извършват операции по надписване на вагоните, технически преглед и подготовка на групите за разкомпозиране. Този процес трае около 1 час, но може да се съкрати и до 30 минути, ако горните операции се извършват едновременно.

Например, в гара Г. Оряховица — разпределителна в приемния парк гърбицния диспечер Енчо Христов в своята смяна постига това съкращение до 30 минути. За да съкрати това време, той още преди пристигане на влака в приемния парк нарежда да се прикачва от двама ревизор-вагони на входните стрелки. Те при влизане на влака проверяват вагоните още в движение, а след установяването проверяват техническото им състояние. Успоредно с техническия преглед на вагоните вагонописвачите ги надписват по гари, а стрелничните подготвят купите за раз-

композиране. И всичко това става за 30 минути.

Вторият елемент е разкомпозирането на влака. Той зависи от прогресивните методи в работата на маневрените бригади. Маневристите, като Илия Хитов, Илия Узунов, Генчо Марков, Христо Попов, правилно са усвоили работата на съветски маневристи и разкомпоzirват влаковете или съставите с 30 до 50 на сто по-малко от планираното време.

Най-голям резерв за съкращаване на транзитния престой на вагоните имаме при набирането на товар и композирването на влаковете, което време е от 3 до 5 часа.

Често гаровите диспечери, които отговарят за композирването и разкомпоzirването на влаковете, допускат слабости в планирането на маневрената работа. Дават се негълни сведения за наличния товар в маневрените райони, за идващите вагони с влаковете. При това положение маневристите не могат да си съставят свои лични планове за композирване на влаковете. Често се приключва преди време с композирването на даден влак под норма, въпреки наличните на вагони. Така вагоните остават за следващия влак (престоят в повече от 6—8 часа).

При наличието на много товар често маневристите за улеснение подбират подходящ товар (групи вагони) с което композирват по-бързо влаковете, обаче при тези случаи много единични вагони остават в гарата неотвзозени с дни.

Не винаги на маршрутните влакове се дава подходящ товар. Често директните вагони се включват в локални влакове, а маршрутните влакове се попълват с групи вагони за някоя гара (не крайна за влака). От това директните вагони престоят в техническите гари. Ако един вагон от Г. Оряховица за София се даде на технически маршрут, вагонът не ще се преработва. Ако обаче се включи в локален влак, ще се преработва в Плевен и Мездра.

Хиляди вагони всеки ден се натоварват, разтоварват и превозват по гарите. Те всички престоят в техническите гари. Немислимо е успешно да се удовлетвори нуждите от вагони, ако гаровите работници не дадат своя принос за съкращаване на транзитния престой на вагоните.

Ст. КУЛОВ

в „БОРБА“

Стр. 3 бр. 28 от 3 III 1960 г.

ДА СЕ СЪОБРАЗЯВАМЕ С ПОТРЕБНОСТИТЕ

Решенията на Пленума на ЦК на БКП по промишлеността налагат да се изпълняват някои от досегашните производствени и в нашето предприятие „Домат“ в с. Джулюница. Време е да пригледим производството към новите изисквания и нужди на консуматорите.

Колкото по-малко се губи от производствения процес, толкова по-малко се губи от производствения процес. На външния пазар много се търсят доматите, белени доматите, консервирани доматите, зелен грах, зелен фасул, пилперки, компоти и конфитюр от ягоди и малини.

Въпреки някои конкретни решения на Партията, в консервните предприятия все още се произвеждат хранителни продукти, които не се търсят у нас и на външния пазар, а се изостава с усвояването на нови произведения. Периодически имаме задръжка и залежаване на мармелади, някои конфитюри, желета, сиропи, гювеч и паприкаш. Такива асортименти трябва да се произвеждат в по-малки количества.

Засага у нас плодотворно, зеленчуковите пореи, плодотворно и зеленчуковите брашна от сушен зелен грах, зелен фасул и домат, детски храни и консервирано птиче месо се произвеждат в малки количества, някои дори не се произвеждат, а на външния пазар се търсят. Необходимо е да проверяваме какво се продава и търсим там и да се насочваме към тяхното производство.

В квартала събират вторични суровини

Акция за събиране на вторични суровини, проведена 4, 10, 13 и 14 отечественофронтовски организации в квартал „Труден фронт“ в Търново. Само за няколко

часа гражданите събраха и предадоха 4,500 кг желязо много мед, чугун, хартия, парцали и други.

Ц. Василев

ПО-БЛИЗО ДО ПОТРЕБИТЕЛЯ

Ръководството при Наркоп гр. Елена уреди изложба на килограмски пакети на Промкомбината посветена на Международния ден на жената. Цялостен подреден с най-разнообразни пестроцветни платове. Работничките с интерес

разглеждаха новите десени, една на друга си препоръчваха кой плат да си купят. Идваха и жените от другите предприятия. Щандистката Дочка Иванова Койчева за по-малко от час продаде стока за повече от 1,500 лв.

К. Василев, дописник

